

Jub de glans de Viladoms de Dalt

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Viladoms de Dalt
Emplaçament
Alçada: A l'est del terme municipal
328

Coordenades:

Latitud: 41.63833
Longitud: 1.88099
UTM Est (X): 406803
UTM Nord (Y): 4610226

Classificació

Número de fitxa 08053 - 158
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Popular Contemporani Modern
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tot i algun despreniment de la boca d'entrada, és un element que cal preservar com a testimoni de la seva funcionalitat.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08052A0080000600000OD
Fitxes associades:
[Viladoms de Dalt](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dj., 08/12/2016 - 01:00

Descripció

Jub per mantenir els glans en remull perquè es mantinguin tendres durant tot l'any. Està situat prop de la capella de Nostra Senyora de Montserrat, per sota un marge que dona cap al vessant de Rellinars. Està excavat seguint el sistema constructiu d'una mina. Consta d'un passadís estret de 50 cm d'amplada per 1,30 metres d'alçada i una fondària de quatre metres. Els murs laterals estan fets amb pedra seca amb coberta de volta, que ben aviat desapareixen per deixar pas a la roca. Entre tres i quatre graons permeten baixar a la cisterna pròpiament dita. Es tracta d'una galeria, aquesta vegada excavada a la roca d'uns dos metres i mig a tres metres de fondària fins a trobar el sòl de terra on per filtració brolla l'aigua directament.

Observacions:

Malgrat l'interior està en molt bon estat, l'accés s'ha enfonsat parcialment degut a la presència d'arrels i en gran part pel despreniment de terra del marge. La humitat del sòl i el degoteig de la roca permeten pensar en l'acumulació d'aigua en algun moment de l'any. S'ha detectat la presència de ratpenats al seu interior.

Història

El diccionari català-valencià-balear de l'Institut d'Estudis Catalans, defineix un jub com un dipòsit d'aigua semblant a una cisterna, al qual es baixa per unes escales, i està destinat a tenir-hi els aglans en remull perquè es mantinguin tendres durant tot l'any. En els indrets on hi ha afloraments rocosos, acostumen a estar excavats a la roca, i llavors es tapaven, com és el cas del municipi de Caserres.

A Castellbell i el Vilar, d'aquesta construcció n'anomenen xupet pels glans.

Salvador Vilarrasa, escriu "En les cases que tenen rouredes, per estalviar el blat de moro els hi donen aglans. Abans, quan hi havia gairebé a totes les cases de pagès la seva roureda, en aquest temps les collien no sols els de la casa sino tothom qui volia donant-ne la meitat a l'amo. En moltes cases tenien el jup, que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les aglans, mantenint-se gerdes tot l'any. Quan les havien collides, encara feien anar els porcs sota els roures tot el dia per menjar-se les que havien quedat i al vespre només els hi havia de donar una mica d'abeurar o sia aigua amb un grapadet de farina".

Bibliografia

VILARRASA, Salvador (1920). La vida a pagès. Pàg. 317 Ed. Maideu. Ripoll

<https://excursionismecientific.wordpress.com/tag/jubs/>

